

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 7. Firmitas & miraculu[m] statuæ salis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

rectionis. Christus sanè Dominus voluit
memoriam eius perennare, quando dixit:
Mementote vxoris Lot. Voluit ergo Deus Luc. 17. 32.
statuam illam effigie mulieris, & retenta
vxoris Lot forma æternum esse iustitiæ suæ
monumentum. Nec mirum videri debet,
si sal alioqui aquis diffluens, tam diu possit
pluuias ac tempestates sustinere. Est enim
sal quoddam metallicum, quod imbribus
resistit, & ipsis ædificijs soliditate sua est
vtile. *Africa,* ait Plinius, *circa Vticam con-* Plin. l. 31.
cap. 7.
struit acervos salis ad collium speciem: qui ubi
sòle lunaq; indurnè, nullo humore liquefcunt,
vixq; etiam ferro caduntur. Eiuscemodi sa-
lis statua vtique potest & nimbos & hie-
mes tolerare. Præsertim si miraculo con-
seruetur.

§. VII.

Firmitas & miraculum statuæ salis.

Nam inter mira & monstrosa huius sta-
tuæ, non est sola conuersio eius ex homine
in lapidem, quæ vim naturæ superat; ne-
que sola eius duratio, siquidem aliàs &
marmora suam patiuntur senectutem, &
nihil non

eui longinqua valet mutare vetustas;
sed etiam modus conseruandi. Etenim,
quod

quod idem Naturalis historiae scriptor de
 sale, qui alicubi in extremitatibus aquarum
 inarescit, alicubi vsque ad medium locum
 Plin: loc, coquitur, scribit: *Aliud etiam in eo mirabi-*
 cit. *le, quod tantumdem noctu subuenit, quantum*
die auferas, id ipsum longè in hac statua
 mirabilius est. Afirmat enim Tertullianus,
 statuam hanc, si à quopiam mutiletur,
 mox hoc mutilum quasi vulnus suum sar-
 cire & implere. Accedit & illud prodigium
 mirissimum, si verum, quod, tametsi statua
 isthæ eadem & tumulum agat & tumula-
 tum; vt proinde illi accommodari illud ex
 Græcorum Epigrammatis possit;

Cadaver, nec habet suum sepulchrum;

Sepulchrum, nec habet suum cadaver:

Sepulchrum tamen, & cadaver unà est;

etsi, inquam, hæc statua & cippus sit, &
 cui cippus ponitur, nihilominus viuere
 quodammodo videtur. Siquidem viuen-
 tis more quasi menstrua quædam effundit.
 Non referrem hoc, nisi apud Tertullianum
 reperirem affirmatum. Verba illius doctri-
 minibus innexa.

Tertull.
 in carm.
 de Sodo-
 ma,

Ipsaq; imago sibi formam sine corpore
seruans

Durat adhuc, nunquam pluuijs, nec di-
ruta ventis.

Quis

Quin etiam si quis mutilauerit aduena
formam.

Protinus ex se se suggesta vulnera com-
plet.

Dicitur & viuens alio iam corpore se-
xus,

Munificos solito dispungere sanguine
menses.

§. VIII.

Solum corpus vxoris Lot, non item animam
in statuam salis esse conuersam.

Sufficit hoc in saxo, aut sale sanguinan-
te monstrum, in quod mulieris istius cor-
pus abiisse, nefas est dubitare. At cum
vxor Lot dicatur versa esse in statuam sa-
lis, quaerunt nonnulli, An etiam anima il-
lius cum corpore sit in statuam commuta-
ta, profecto enim illi tum anima pro sale,
& sal pro anima fuisset, essetque prodigiū
tanto magis formidolosum. Et sunt ra-
tiones dubitandi. Sacra enim historia ro-
tundè asserit, vxorem Lot in statuam salis
abiisse; at vxor constat æquè, immo magis
anima, quàm corpore. Quin ipsa id vi-
detur scriptura innuere his verbis: *Incre-* Sap. 10. 7.
dibilis (hoc est, incredulæ) *anima memoria*
stans figmentum salis. Sed hæc nihil eui-

X

cunt